

თბილისის სტალინის სახელობის ორთქლავა-ვაგონმშენებელი ქარხნის მუშა-მასშტაბურმა და ინჟინერ-ტექნიკოსმა მიტინგი, მიმდინარე კომუნისტური და მუშათა პარტიების წარმომადგენელთა მოსკოვის თათბირის შედეგების განხილვისას...

პროკავანდისტთა სემინარები

კომუნისტური განათლებაში პროკავანდისტთა ცენტრალური ფილიალის მის მიზნობრივი აქტიურობის შედეგად...

ამ ამოცანას პროკავანდისტთა მეთაურთა კარგად შესარჩევად, რაც მეთაურების განყოფილებაში, ცხოვრების გამოცდილებაში, რაც უფრო დაუფლებული იქნება პროკავანდისტულ ხელოვნებაში...

პროკავანდისტულ მუშაობას შემოქმედებითი ხასიათი აქვს. ამიტომ საჭიროა პროკავანდისტული მუშაობის ახლის მიხედვით...

პროკავანდისტული მუშაობის განხორციელებაში, მთლიანად უნდა იყოს გათვლილი პროკავანდისტული მუშაობის განხორციელების მიზნობრივი ხასიათი...

პროკავანდისტული მუშაობის განხორციელებაში, მთლიანად უნდა იყოს გათვლილი პროკავანდისტული მუშაობის განხორციელების მიზნობრივი ხასიათი...

სსრ კავშირის ჟინალისათვის კავშირის საკავშირო განყოფილებაში... სსრ კავშირის ჟინალისათვის კავშირის საკავშირო განყოფილებაში...

არ დაუშვით რიგი!

საქართველოს დედაქალაქის ერთ-ერთი უძველესი საწარმო — სტალინის სახელობის თბილისის ორთქლავა-ვაგონმშენებელი ქარხნის მუშაობის განხორციელებაში...

საქართველოს დედაქალაქის ერთ-ერთი უძველესი საწარმო — სტალინის სახელობის თბილისის ორთქლავა-ვაგონმშენებელი ქარხნის მუშაობის განხორციელებაში...

საქართველოს დედაქალაქის ერთ-ერთი უძველესი საწარმო — სტალინის სახელობის თბილისის ორთქლავა-ვაგონმშენებელი ქარხნის მუშაობის განხორციელებაში...

საქართველოს დედაქალაქის ერთ-ერთი უძველესი საწარმო — სტალინის სახელობის თბილისის ორთქლავა-ვაგონმშენებელი ქარხნის მუშაობის განხორციელებაში...

სტალინის იარაღის გამოყენების სკოლისათვის ბრძოლისათვის მიმდინარე მუშაობის შესახებ

გულში, 30 ნოემბერს, რუსეთის სახელობის სტალინის იარაღის გამოყენების სკოლისათვის მიმდინარე მუშაობის შესახებ...

გულში, 30 ნოემბერს, რუსეთის სახელობის სტალინის იარაღის გამოყენების სკოლისათვის მიმდინარე მუშაობის შესახებ...

გულში, 30 ნოემბერს, რუსეთის სახელობის სტალინის იარაღის გამოყენების სკოლისათვის მიმდინარე მუშაობის შესახებ...

გულში, 30 ნოემბერს, რუსეთის სახელობის სტალინის იარაღის გამოყენების სკოლისათვის მიმდინარე მუშაობის შესახებ...

გულში, 30 ნოემბერს, რუსეთის სახელობის სტალინის იარაღის გამოყენების სკოლისათვის მიმდინარე მუშაობის შესახებ...

ს. ს. სკოლაში მიღწეული პირველი ნაშრომი

30 ნოემბერს საბჭოთავი კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი ნაშრომი...

სტალინის იარაღის გამოყენების სკოლისათვის მიმდინარე მუშაობის შესახებ

სტალინის იარაღის გამოყენების სკოლისათვის მიმდინარე მუშაობის შესახებ...

ქართული საბავლეო ხელოვნების ნიმუში

ჭაბუკი ჭაბუკიანი

ჭაბუკიანი — ოტელი.

მე შთაბეჭდილების გაცივარ, სპექტაკლს მთლიანად არ ვეგებნი. უპირატესს ყოვლისა, როცა გავიგებ, რომ „ოტელი“ ბალეტად იყო გადაკეთებული, გავიფიქრე: ოტელის სიმღერე გამოქვეყნდა, სიტყვები მია, უტემსტო ოტელი ვერ წარმოადგინა. მაგრამ ვახტანგ ჭაბუკიანის სასახლოდ, რომელიც ამ სპექტაკლში მთავარი პარტი არის, უნდა ითქვას, რომ თავისი ბრწყინვალე ცეკვით მან უშეშველად განგაცდივინა ოტელი სსლიერი ტანჯვა, კარგად ჩაატარა იქიანობის მონოლოგი, პირველი შემთხვევა, რომ საყვარელი არსების მკვლელი ადრევეთ მიიღოს მკაცრებელმა. ეს კიდევ მსახიობის წარმატებაა, რა კარგი იყო ჭაბუკიანი დეზდემონასთან აღივსის დროს. ეს ვნების შეკავებული ინტენტი, ეს გულური გაბნელება, კონცის სივრთხილგ უსახლეგრო ემოციას ბავებდა ხალხში. ჭაბუკიანი — ეს შესანიშნავი მოცეკვედი და დიდი რეჟისორი, მიმიკის დიდი ოსტატეც ყოფილიყო... ვეყურებდი ჩემს თვალწინ გაზრდილ ამ დიდ ხელოვნად და გულს სიათი მეცხებოდა...

ამ სამი თვეული წლის წინათ ერთ ჩემს პატარა წერილში შევგვარე მისი მომავალი და თხუთმეტი წლის შთაქმს ასეთი სტრიქონები ვუძღვენი: „რა კარგი იყო ვახტანგ ჭაბუკიანი „პიონერის“ ცეკვის შესრულების დროს, ეს ბენდიერი ახალგაზრდა უწყველად დიდ მომავალს გვიჩადის“. ან ასეთი მოწოდება: „პიონერის სტუდიაში სწავლობს ახალგაზრდა ვახტანგ ჭაბუკიანი, რომელიც დიდ იმედებს იძლევა, საჭიროა ყურადღება მიექცეს, მინდა ეპოქის შესაფერისი ქართული ქართული ბალეტის შექმნისათვის ჭაბუკიანი ჭაბუკიანი ერთი პირველი იყოს“.

აღმავროთვანებელი ბალეტი

თბილისის ზ. ფაღალავის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელოწიფო თეატრის ახალი ბალეტი „ოტელი“ ნამდვილი მოვლენაა ახალგაზრდა ხელოვნებაში.

ეს ბუნებრივად არის. ამ სპექტაკლის ავტორები არიან ხელოვნების გამოჩენილი ოსტატები ვახტანგ ჭაბუკიანი, სოლოი ვირსალაძე და ნიჰიერი კომპოზიტორი ალექსანდრე მუჰაჯირიანი.

აღმავროთვანა ბალეტის მადლოსტატები და დამამ, შემოქმედებითა გამომგონებლობამ, შესანიშნავა შესრულებამ.

ჭაბუკიანის ღრმად შთაბეჭდავი ოტელის გვერდით პიროვნული და მომხიბვლილი გერა წიგნაძის დეზდემონა, საერთოდ მთელი სპექტაკლი სასიხარულო და საამაყო.

უდავოა, ბალეტმა „ოტელი“ მისმა შთაბეჭდილებამ მუსიკამ, შესრულების მაღალმა ოსტატობამ, გონივრულად გააზრებულმა მხატვრობამ სახელოვანი ფურცელი ჩაწერეს ქართული საბალეტო ხელოვნების ისტორიაში, გვიჩვენეს,

რომ ჩვენი გვიყვანს ისეთი მაღალნიჭიერი შემოქმედებითი ძალები, რომლებსაც შეუძლიათ ახალი სიტყვა სთქვან საბალეტო ხელოვნებაში, შექმნან ეპოქის შესაფერისი ნაწარმები, ამაღლებდნენ სპექტაკლები.

შეიძლება შექმნის ტრაგედიის აგების თვალსაზრისით ზოგ რამეში შეედეგოთ ბალეტ „ოტელი“ ავტორებს, მაგრამ დამამა და შესრულების ოსტატობა მხატვრულად იმდენად ძლიერია, რომ არ შეიძლება არსებობდეს მეორე აზრი — სპექტაკლი აღიარებულ უნდა იქნას დიდ მოვლენად საბჭოთა ხელოვნებაში.

გვიკარ არ არის ბალეტი „ოტელი“ სახელს გაითქვას არა მარტო საქართველოს სსრ ლიტერატურისა და ხელოვნების დეკანაზ მუსიკაში, არა-გარე ჩვენი დიდი საშობლოს მავრთაც.

ველოცავ ბრწყინვალე გამარჯვებას სპექტაკლის ავტორებს, მადლიწიერ შემსრულებლებს.

ნამდვილი ტრიუმფი

უსათუოდ მისასაღებელია, რომ საბალეტო ხელოვნება, რომლის ტრადიციები წარსულში არ გვექონია, ჩვენში წარმატებით ვითარდება. საუკეთესო ბალეტების „სინათლის“, „გორდას“, „მედიონისათვის“ შექმნის შემდეგ ჩვენ გვრჩნობდით, რომ საქართველოში ეს ხელოვნება ახლო ხანში კიდევ უფრო დიდი შემოქმედებითი გამარჯვებით გაგვახარებდა. კმაყოფილებით მინდა აღვნიშნო, რომ ჩვენი მკაცრების ეს მოლოდინი მთლიანად გააძვირდა ახალმა ბალეტმა „ოტელი“.

რამდენად გივი, ხელოვნების გამოჩენილი მოვლენა, წიგნი დიდი ხანია ოცნებობდნენ შექმნათ ბალეტი „ოტელი“. დიდი იყო ჩემი სიხარული, როცა შევიტყვე, რომ ეს ძნელი და რთული საქმე ზ. ფაღალავის სახელობის თეატრის ბალეტის თეატრმა იკისრა.

როგორც მე, ისე ყველა მკაცრებელს საგროდა, რომ თეატრის ნიჭიერი კომპოზიტორი „ოტელი“ და დამამით ახალ სიტყვას იტყვოდნენ საბალეტო ხელოვნებაში, და ასეც მოხდა.

ქვეშაბრტყილად აღვთვითვანა „ოტელი“ დამდგენი ოსტატობა, შემოქმედებითი ამაღლებლობა თამაშმა, საერთოდ დიდმა მონუმენტურია და გადამარბებულ არ იქნება, თუ ვიტყვით, რომ იგი ბალეტის საბალეტო ხელოვნების ტრიუმფია.

ველოცავ ქართულ ბალეტის ოსტატებს ამ დიდ გამარჯვებას.

ალექსანდრე ვულჟინი, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, სსრ კავშირის მდიანის მცემებისათვის აკადემიის წევრი-კორესპონდენტი.

ბრწყინვალე შემოქმედებითი გამარჯვება

ბენდიერი პარსკევი გაუთენდა გუნდს ქართულ ხელოვნებას. დიდი ხნის დროის შემდეგ ქართულმა ბალეტმა შეიმიგამართა და ნამდვილ თეატრალურ სახასიათს მიწოდებულმა მკაცრებელმა კვლავ მივლევრებით შეალო, კი არ შეალო, სულმოუქმელად შეანგრიდა საბჭოთა თეატრის წინა და უკანა კარები, და თუცა ოტელის გოლგამა და დამამ, დემონის ცრემლი აატრია და იავის ვერაუგება სისინა და მუხა, — მიჩნე სიხარულით აღტაცებული და აღმავრნას მიტეული ტანის გრივალთი შეხვდა იმით, რომლებმაც ურთიერთ შეხმატებულეს მშობლიური მელიდია, ლაზთაიანი იღილი და ფრთა სიკაფე.

უფასავით ამოუტყობელი დარბაზი — ცხარად აღტაცებული ქანდაკები და სიხარულით აღტაცებული პარტიერი გავსეულია მისაღმეობად ბალეტ „ოტელი“ შემქმნელ — კომპოზიტორ ალექს მუჰაჯირიანს, დამდგელ ვახტანგ ჭაბუკიანს, მხატვარ სოლოი ვირსალაძეს, დირიჟორ ოსიპი დიმიტრიადის, ორკესტრსა და კორდეატორებს, სოლისტებსა და თეატრის პოეტების უჩინარ მამრალთ, ყველა იმით, ვინც არ დაშორდა თავისი ძალღრე მთელი გულით ისე ლამაზად, ისე ძლიერად, ისე მივლევრედ ამოუხუნეთა, რომ მათ მიერ შექმნილი ხელოვნების წინაშე ერთნაირი მიწოდებით დახარეს თავი თეატრში მოსულმა ქართველმა და რუსმა, სომხმა და უკრაინელმა, ჩემმა და ვერმანელმა, აგრეთავე ჩემმა და ჩინელმა მკაცრებელმა, — ყველამ — ბერძენული მწერალი ფრანკ პაშირი იყო იგი თუ სიცილის ოსტატი მოსკოველი ოლეგ პოპოვი.

რად ურავს ტანს აღწნებული დარბაზი, რად აივს სცენა ხალხის მადლიერებით ნაპოვნი თიავლეებით, მკვლევრად მუშაობს მისხელ მამულაშვილის მიერ მოყვანილი ყვავილდები და ფეხზე ამდგარ, ღრმადული მამულიშვილების აღწრნა თვალთა ციმციმით?... იქნებ იმით, რომ ქართული თეატრმა ამ ბალეტით მხოლოდ თავისი ერთნაირი სპექტაკლია? არა, არა მარტო ამით, კიდევ იმით, რომ ქართული ხელოვნების მომავლებმა ამ დიდ შემოქმედებით საბჭოთა ხალხების სულიერი კულტურის საერთო სავანურს კიდევ ერთი მარგალიტი შემატეს და შექმნირის საშობლოსაც ჩვენებური მდიდარი ნიშანით მიართვეს.

განა უკვადება არ შთაბეჭდ უნდა იხვიებდნენ შექმნის განწრული პატივს?... ასე მუშაობს ადვილი არ დაიკვირება, ასე ვთვალო, „საკარნიზაჟი ნაკეთი“ არ მხოლოდ ავაკი ხორავს ოტელიმ შექმნირისვე მიწოდებულ, ხოლო გუნდს კი ვახტანგ ჭაბუკიანის მკაცრად აფრეხა აშაღა, რათა ოტელის იერსახის შემქმნელმა მსოფლიო ნავსაუდრში თავისი ჩაუქარატი გემის დეზა დაეშვა.

შემთხვევითი ხომ არ არის „ოტელი“ წარმატება ქართულ საბალეტო სცენაზე? არა! ბალეტ „ოტელი“ შესაქმნელად საქართველოს გაიწვია დიდი იმედებითა და მხატვრულ-ესთეტიკური წინამდებარე, რომლის ნიშანსაც აღმოვინდა ზ. ფაღალავის მუსიკაში, მდიდარი და უწყვეტადი მუსიკალური კულტურა, უპირატესი მხატვრობა და ხელოვნობა, განუმეორებელი ქორეოგრაფია ქართველ კაცს შრომად რომ აწვიოს და ბრძოლასაც არაგვს.

უსმინო ალექსი მუჰაჯირიანის მუსიკას და გრძობა დიდი სურთქისა და მონასის შემოქმედს. კომპოზიტორი საბალეტო ულტრატურში ერთხანს თითქოს გაბეზვდა როდო ამებს თავის ნამდვილ სახეს, იგი არ ვიციხამ — შემომხედო და მუსიკას გაიჩინებოდა! მაგრამ იქვე შრომებს, კლავირთან აღიბარებდა ქართულ მინაზე გახარებული, მადლიან მინაზე გაუთენდა და გახარული შეხვედრის მიყვარული, გერ მიყვარული, რომელიც ღრმად დაუფლებია მუსიკალური ბეგრებით აზროვნებას და ძლიერი რეალისტ პროზაიკოსის ფუნქციონირებულობა, ფსიქოლოგის პალომონი შეიარაღებული ტაქტიდან ტაქტი.

ტამედ ამდღივებს, აღწრნებს და აძლიერებს მუსიკალურ იერსახეებს.

მოკვითი, მოზომილი და აზრის მომტანი რიტმული მუსიკალური და ქორეოგრაფიული მელიდია წარმართავს მთელ სპექტაკლს, რომელიც მშობლიური ქართული ბეგრებით ფრთხისა შლიან; ზოგან სპეციფიკო, ზოგან ხორუმის, მაგრამ ისე განზოგადებულია, რომ მათ უკვე ვერც უნორგრაფიული ხასიათი ეკარგებათ და საერთო, საკაცობრიო, ყველასთვის გასაგებ მუსიკალურ თხრობის ენა იქცევა.

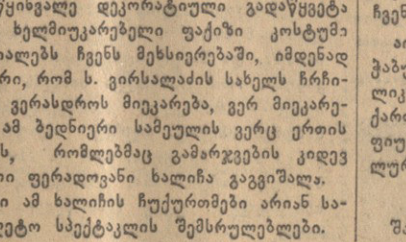
შვერი, მუსიკალურად მშვენიერი, ძალიან ბეგრადივი ვახტანგმა, ბეგრი ისეთი, რომელიც კომპოზიტორ ა. მუჰაჯირიანის მაღალი ნიჭის პარაქაზე დალადებს. ბეგრი ქორეოგრაფიული სურათი თვალწინ გვიტრიალებს, ბეგრი ისეთი, რომელთა წყალობით ვახტანგ ჭაბუკიანის დიდების კვარცხლბეგს დრო და გა-

კომპოზიტორი ა. მუჰაჯირიანი.

მხატვარი ს. ვირსალაძე.

დირიჟორი ო. დიმიტრიადი.

მიც ვახტანგმა ვერ დადრნის, ბეგრი ბრწყინვალე დეკორატიული ვადაწვევდა და ხელმოყვარული ფაქტი კლტუმში შრომებს ჩვენს მუსიკერებაში, იმდენად ბეგრი, რომ ს. ვირსალაძის სახელს ჩინილი ვერსალაძის მიყვარული, გერ მიყვარული, რომელიც ღრმად დაუფლებია მუსიკალური ბეგრებით აზროვნებას და ძლიერი რეალისტ პროზაიკოსის ფუნქციონირებულობა, ფსიქოლოგის პალომონი შეიარაღებული ტაქტიდან ტაქტი.

ბეგრი დაიწერა ჭაბუკიანზე, ბეგრმა კრმა უმღერა მას; ქართველებმა „ჩვენი ვახტანგი“ უწოდეს, რუსებმა „ლადი არწივი“, ინგლისებმა „ზღვის ქარიშხალი“ შეარქვეს, ამერიკელებმა — „ხელოვნების რევოლუცია“ წარმოადგინეს, იტალიელებმა პავანის მიუტოლეს, და ვინ იყის კიდევ რამდენ სახელს მიიჩნებდა იგი, რომ თავის ღრმად, თითო ცერით ღვამიწვის ყველა კუთხეში თითოჯერ მანაც დატრიალებულიყო.

და აი, დღესაც, ისევ ვახტანგურად, ისევ დაუდალავად ტყავს იგი.

რად ღრს მარტო ჭაბუკიანის ოტელის გაღმება, რომელმაც ამოღწა მიამტობა და ვაქცეობა. განა ხელოვნების უბადლო ოსტატობის მამვენებელი არაა ალბათ დემონასთან პირველ სურათში, პირველ თურქეთთან და მოლოს იქიანა და სასოწარკვეთის ქორეოგრაფიული ერთი გაღმაცხეული ღრმა ფსიქოლოგური სცენა? ან რა შეიძლება შევადარო მკაცრულ ცეკვას, მორცხვობით შეტრულს, მაგრამ ბენდიერებით აღსავსეს, როცა გულთან ერთად მთელი ტანი თრთის, სულთან ერთად მხრები მღერაინ და თვალბუნა ერთად სპეკტიკო, თეთრი კბილები ბრწყინავენ.

ძლიერი პარტნიორი ძლიერ გრძობებს ბავებს მხარშიმდგომშიც. ეს იგრძნობა გერა წიგნაძის ცეკვაში, გულწრფელობითა და სათნობით სავსე მისი დეზდემონას განცდების ქორეოგრაფიული გაღმაცხევაში, წიგნაძე ცეკვავს რაოდენ, ისე რაოდენ, თითქოს ზამზამებოთ მოქმედი ღრმად დასრიალებული.

და როგორც ყოველთვის ბრწყინვალეა ზ. ვირსალაძის იავის ამ სახასიათო როლი. აქ იგი კიდევ ერთხელ ავიდა დავრიმის იერსახის სიმადლებზე.

კარგი იყო ახალგაზრდა მოცეკვედი ვერ ჭაბუკიანი — ბიანკა კასისთან ერთად სცენაში, სადც უფრო ცხელიდ გაიხონდა მისი ქორეოგრაფიული და ბუნებრივი მინაქმები. სწორად, სტრუქტურა გრძობის და დევილი და სურათა შესრულებით გამოჩინდა დასაბუნდობი ტემპის მქონე მ. გრიშკევიჩი, კასის დამაკვერებელი სახე შექმნა ახალგაზრდა მოცეკვედი ზ. მონაგარდისაგან. ცოცხლად, ქორეოგრაფიული ერთი წარმოსახა როდორღაც იერსახე რ. ვულკოვიჩი, დეზდემონას მისი ბრძანების პორტრეტი დაზაბა მ. ლევიჩი. სარალო მონაგარის როლი კარგად მოიტანა ე. გელისმა.

ამ დამოკიდებ სპექტაკლი და აღტაცებას კორტეული აზრი გაუქმებულა, უნებრედ წარმოიქმნა სურვილი, დეზდემონაში მისი ბრძანების საშუალო რჩევა გავუზიაროთ იმისათვის, რომ ზოგად რამ ჩამოვიყვლით და ამ ტანწირუტა ქმნილებას ჩიხაზე სუსტად მიხლნა-დღული შევაქმნო მასრა ჩამოყვებით. შესაძლოა შემდგომ სპექტაკლებზე ასე არ მოვეცხვებოთ, მაგრამ თუ ერთი ნახვით აწინა-დაწინა ვაგვიჩინებ, მეორედ და მესამედ აქტი ცეკვების რიგებს შემოკრებავ შეიძლება და ცეკვათა სიარქეს შევრლებავ არგებს. არც ის იქნება ურიკო, რომ უკანასკნელი მოქმედებაში ოტელი თეთრი მანკა მოქმედების როგორც კი კიბს ჩამორჩენს. ის ხომ უფრო უკეთესი იქნება, თუ დეზდემონასთან ვამოთხვებავს უფრო ქორეოგრაფიული ერთი გაღმაცხევაში.

მაგრამ ეს შენიშვნები ან ადვილად დასახვეწია, ან ასევე ადვილად უარსაყოფი. ერთი მინც ცხადია, სპექტაკლი დიდად აღტაცებს ადამიანს, აღუვლებს ჩვენ თანამედროვეებს იმით, რომ იგი ძლიერ საკავშირო აზრებზე ამხველებს ჩვენს უკრადლებს.

ამ ამაზე მოკვითხრობს ჩვენ ვახტანგ ჭაბუკიანის, ალექსი მუჰაჯირიანის, სოლოი ვირსალაძის — ამ სამი ნიჭიერი ქორეოგრაფიული შემოქმედის მიერ ქორეოგრაფიული მელიდიაზე ადრეველი გენიადღური შექმნის ეს უკვადე ქმნილება.

და რის მარტო ჭაბუკიანის ოტელის გაღმება, რომელმაც ამოღწა მიამტობა და ვაქცეობა. განა ხელოვნების უბადლო ოსტატობის მამვენებელი არაა ალბათ დემონასთან პირველ სურათში, პირველ თურქეთთან და მოლოს იქიანა და სასოწარკვეთის ქორეოგრაფიული ერთი გაღმაცხეული ღრმა ფსიქოლოგური სცენა? ან რა შეიძლება შევადარო მკაცრულ ცეკვას, მორცხვობით შეტრულს, მაგრამ ბენდიერებით აღსავსეს, როცა გულთან ერთად მთელი ტანი თრთის, სულთან ერთად მხრები მღერაინ და თვალბუნა ერთად სპეკტიკო, თეთრი კბილები ბრწყინავენ.

ძლიერი პარტნიორი ძლიერ გრძობებს ბავებს მხარშიმდგომშიც. ეს იგრძნობა გერა წიგნაძის ცეკვაში, გულწრფელობითა და სათნობით სავსე მისი დეზდემონას განცდების ქორეოგრაფიული გაღმაცხევაში, წიგნაძე ცეკვავს რაოდენ, ისე რაოდენ, თითქოს ზამზამებოთ მოქმედი ღრმად დასრიალებული.

და როგორც ყოველთვის ბრწყინვალეა ზ. ვირსალაძის იავის ამ სახასიათო როლი. აქ იგი კიდევ ერთხელ ავიდა დავრიმის იერსახის სიმადლებზე.

კარგი იყო ახალგაზრდა მოცეკვედი ვერ ჭაბუკიანი — ბიანკა კასისთან ერთად სცენაში, სადც უფრო ცხელიდ გაიხონდა მისი ქორეოგრაფიული და ბუნებრივი მინაქმები. სწორად, სტრუქტურა გრძობის და დევილი და სურათა შესრულებით გამოჩინდა დასაბუნდობი ტემპის მქონე მ. გრიშკევიჩი, კასის დამაკვერებელი სახე შექმნა ახალგაზრდა მოცეკვედი ზ. მონაგარდისაგან. ცოცხლად, ქორეოგრაფიული ერთი წარმოსახა როდორღაც იერსახე რ. ვულკოვიჩი, დეზდემონას მისი ბრძანების პორტრეტი დაზაბა მ. ლევიჩი. სარალო მონაგარის როლი კარგად მოიტანა ე. გელისმა.

ამ დამოკიდებ სპექტაკლი და აღტაცებას კორტეული აზრი გაუქმებულა, უნებრედ წარმოიქმნა სურვილი, დეზდემონაში მისი ბრძანების საშუალო რჩევა გავუზიაროთ იმისათვის, რომ ზოგად რამ ჩამოვიყვლით და ამ ტანწირუტა ქმნილებას ჩიხაზე სუსტად მიხლნა-დღული შევაქმნო მასრა ჩამოყვებით. შესაძლოა შემდგომ სპექტაკლებზე ასე არ მოვეცხვებოთ, მაგრამ თუ ერთი ნახვით აწინა-დაწინა ვაგვიჩინებ, მეორედ და მესამედ აქტი ცეკვების რიგებს შემოკრებავ შეიძლება და ცეკვათა სიარქეს შევრლებავ არგებს. არც ის იქნება ურიკო, რომ უკანასკნელი მოქმედებაში ოტელი თეთრი მანკა მოქმედების როგორც კი კიბს ჩამორჩენს. ის ხომ უფრო უკეთესი იქნება, თუ დეზდემონასთან ვამოთხვებავს უფრო ქორეოგრაფიული ერთი გაღმაცხევაში.

მაგრამ ეს შენიშვნები ან ადვილად დასახვეწია, ან ასევე ადვილად უარსაყოფი. ერთი მინც ცხადია, სპექტაკლი დიდად აღტაცებს ადამიანს, აღუვლებს ჩვენ თანამედროვეებს იმით, რომ იგი ძლიერ საკავშირო აზრებზე ამხველებს ჩვენს უკრადლებს.

და რის მარტო ჭაბუკიანის ოტელის გაღმება, რომელმაც ამოღწა მიამტობა და ვაქცეობა. განა ხელოვნების უბადლო ოსტატობის მამვენებელი არაა ალბათ დემონასთან პირველ სურათში, პირველ თურქეთთან და მოლოს იქიანა და სასოწარკვეთის ქორეოგრაფიული ერთი გაღმაცხეული ღრმა ფსიქოლოგური სცენა? ან რა შეიძლება შევადარო მკაცრულ ცეკვას, მორცხვობით შეტრულს, მაგრამ ბენდიერებით აღსავსეს, როცა გულთან ერთად მთელი ტანი თრთის, სულთან ერთად მხრები მღერაინ და თვალბუნა ერთად სპეკტიკო, თეთრი კბილები ბრწყინავენ.

ძლიერი პარტნიორი ძლიერ გრძობებს ბავებს მხარშიმდგომშიც. ეს იგრძნობა გერა წიგნაძის ცეკვაში, გულწრფელობითა და სათნობით სავსე მისი დეზდემონას განცდების ქორეოგრაფიული გაღმაცხევაში, წიგნაძე ცეკვავს რაოდენ, ისე რაოდენ, თითქოს ზამზამებოთ მოქმედი ღრმად დასრიალებული.

და როგორც ყოველთვის ბრწყინვალეა ზ. ვირსალაძის იავის ამ სახასიათო როლი. აქ იგი კიდევ ერთხელ ავიდა დავრიმის იერსახის სიმადლებზე.

კარგი იყო ახალგაზრდა მოცეკვედი ვერ ჭაბუკიანი — ბიანკა კასისთან ერთად სცენაში, სადც უფრო ცხელიდ გაიხონდა მისი ქორეოგრაფიული და ბუნებრივი მინაქმები. სწორად, სტრუქტურა გრძობის და დევილი და სურათა შესრულებით გამოჩინდა დასაბუნდობი ტემპის მქონე მ. გრიშკევიჩი, კასის დამაკვერებელი სახე შექმნა ახალგაზრდა მოცეკვედი ზ. მონაგარდისაგან. ცოცხლად, ქორეოგრაფიული ერთი წარმოსახა როდორღაც იერსახე რ. ვულკოვიჩი, დეზდემონას მისი ბრძანების პორტრეტი დაზაბა მ. ლევიჩი. სარალო მონაგარის როლი კარგად მოიტანა ე. გელისმა.

ამ დამოკიდებ სპექტაკლი და აღტაცებას კორტეული აზრი გაუქმებულა, უნებრედ წარმოიქმნა სურვილი, დეზდემონაში მისი ბრძანების საშუალო რჩევა გავუზიაროთ იმისათვის, რომ ზოგად რამ ჩამოვიყვლით და ამ ტანწირუტა ქმნილებას ჩიხაზე სუსტად მიხლნა-დღული შევაქმნო მასრა ჩამოყვებით. შესაძლოა შემდგომ სპექტაკლებზე ასე არ მოვეცხვებოთ, მაგრამ თუ ერთი ნახვით აწინა-დაწინა ვაგვიჩინებ, მეორედ და მესამედ აქტი ცეკვების რიგებს შემოკრებავ შეიძლება და ცეკვათა სიარქეს შევრლებავ არგებს. არც ის იქნება ურიკო, რომ უკანასკნელი მოქმედებაში ოტელი თეთრი მანკა მოქმედების როგორც კი კიბს ჩამორჩენს. ის ხომ უფრო უკეთესი იქნება, თუ დეზდემონასთან ვამოთხვებავს უფრო ქორეოგრაფიული ერთი გაღმაცხევაში.

მაგრამ ეს შენიშვნები ან ადვილად დასახვეწია, ან ასევე ადვილად უარსაყოფი. ერთი მინც ცხადია, სპექტაკლი დიდად აღტაცებს ადამიანს, აღუვლებს ჩვენ თანამედროვეებს იმით, რომ იგი ძლიერ საკავშირო აზრებზე ამხველებს ჩვენს უკრადლებს.

და რის მარტო ჭაბუკიანის ოტელის გაღმება, რომელმაც ამოღწა მიამტობა და ვაქცეობა. განა ხელოვნების უბადლო ოსტატობის მამვენებელი არაა ალბათ დემონასთან პირველ სურათში, პირველ თურქეთთან და მოლოს იქიანა და სასოწარკვეთის ქორეოგრაფიული ერთი გაღმაცხეული ღრმა ფსიქოლოგური სცენა? ან რა შეიძლება შევადარო მკაცრულ ცეკვას, მორცხვობით შეტრულს, მაგრამ ბენდიერებით აღსავსეს, როცა გულთან ერთად მთელი ტანი თრთის, სულთან ერთად მხრები მღერაინ და თვალბუნა ერთად სპეკტიკო, თეთრი კბილები ბრწყინავენ.

ძლიერი პარტნიორი ძლიერ გრძობებს ბავებს მხარშიმდგომშიც. ეს იგრძნობა გერა წიგნაძის ცეკვაში, გულწრფელობითა და სათნობით სავსე მისი დეზდემონას განცდების ქორეოგრაფიული გაღმაცხევაში, წიგნაძე ცეკვავს რაოდენ, ისე რაოდენ, თითქოს ზამზამებოთ მოქმედი ღრმად დასრიალებული.

და როგორც ყოველთვის ბრწყინვალეა ზ. ვირსალაძის იავის ამ სახასიათო როლი. აქ იგი კიდევ ერთხელ ავიდა დავრიმის იერსახის სიმადლებზე.

კარგი იყო ახალგაზრდა მოცეკვედი ვერ ჭაბუკიანი — ბიანკა კასისთან ერთად სცენაში, სადც უფრო ცხელიდ გაიხონდა მისი ქორეოგრაფიული და ბუნებრივი მინაქმები. სწორად, სტრუქტურა გრძობის და დევილი და სურათა შესრულებით გამოჩინდა დასაბუნდობი ტემპის მქონე მ. გრიშკევიჩი, კასის დამაკვერებელი სახე შექმნა ახალგაზრდა მოცეკვედი ზ. მონაგარდისაგან. ცოცხლად, ქორეოგრაფიული ერთი წარმოსახა როდორღაც იერსახე რ. ვულკოვიჩი, დეზდემონას მისი ბრძანების პორტრეტი დაზაბა მ. ლევიჩი. სარალო მონაგარის როლი კარგად მოიტანა ე. გელისმა.

ამ დამოკიდებ სპექტაკლი და აღტაცებას კორტეული აზრი გაუქმებულა, უნებრედ წარმოიქმნა სურვილი, დეზდემონაში მისი ბრძანების საშუალო რჩევა გავუზიაროთ იმისათვის, რომ ზოგად რამ ჩამოვიყვლით და ამ ტანწირუტა ქმნილებას ჩიხაზე სუსტად მიხლნა-დღული შევაქმნო მასრა ჩამოყვებით. შესაძლოა შემდგომ სპექტაკლებზე ასე არ მოვეცხვებოთ, მაგრამ თუ ერთი ნახვით აწინა-დაწინა ვაგვიჩინებ, მეორედ და მესამედ აქტი ცეკვების რიგებს შემოკრებავ შეიძლება და ცეკვათა სიარქეს შევრლებავ არგებს. არც ის იქნება ურიკო, რომ უკანასკნელი მოქმედებაში ოტელი თეთრი მანკა მოქმედების როგორც კი კიბს ჩამორჩენს. ის ხომ უფრო უკეთესი იქნება, თუ დეზდემონასთან ვამოთხვებავს უფრო ქორეოგრაფიული ერთი გაღმაცხევაში.

მაგრამ ეს შენიშვნები ან ადვილად დასახვეწია, ან ასევე ადვილად უარსაყოფი. ერთი მინც ცხადია, სპექტაკლი დიდად აღტაცებს ადამიანს, აღუვლებს ჩვენ თანამედროვეებს იმით, რომ იგი ძლიერ საკავშირო აზრებზე ამხველებს ჩვენს უკრადლებს.

მადლოზა უსანიონაში

სამეტიკლის შემქმნელად

მადლოზა უსანიონაში — დეზდემონა.

ქვეშაბრტყილად ამაღლდა ახალმა ქართულმა ბალეტმა „ოტელი“. ვახტანგ ჭაბუკიანის მიერ ბალეტისათვის შექმნილი ლირიკული შექმნის ტრადიციის გაბეჭდულ, ამავე დროს საოცრად შესატყვის ინტერპრეტაციად გვევლინება. წარმტაცია ა. მუჰაჯირიანის ღრმად ეროვნული, ღრმადხროვანი მუსიკა, დამდგემლის მთავრობითი ხელოვნება, სოლოი ვირსალაძის მაღალი გემოვნებით აღტეხილი ბრწყინვალე დეკორაციები და კოსტუმები. განუმეორებელია ვახტანგ ჭაბუკიანი. მის მიერ გამოზრდილი ქართული ბალეტის ოსტატთა მთელი პლეადა, პირველ რიგში მომხიბლავი გერა წიგნაძე და ნიჰიერი ზურაბი კეკელიძე.

მთელი კოლექტივის შესანიშნავი შემოქმედებითი თანამეგობრობისა, იმ დიდი მონდობისა და საბალეტო ხელოვნების დიდი უნაგარო სიყვარულისა, რომელიც ბრწყინვალე გამარჯვებაა. ეს არის მეტად ძვირფასი საშუალო ჩვენი მკაცრებისათვის, მთელი ქართველი ხალხისათვის.

ცხადია, ეს გამარჯვება შედეგად საბჭოთა ბალეტის გამოჩენილი ოსტატის ე. ჭაბუკიანის, ნიჭიერი კომპოზიტორის ა. მუჰაჯირიანის, სახელოვანი მხატვრის ს. ვირსალაძისა და თეატრ

„მზიურ მხარეში“

შეაზღვეს კლდეანი ნაპირები, ბალახითა და ლერწმით შემოვსო...

ფილმ-კონცერტის ავტორები...

ფილმ-კონცერტის ავტორები ა. კოპაძე და მთავარმა რეჟისორმა...

პირველად კადრებიდან იგრძნობა ფილმ-კონცერტის გადმოცემის...

საქართველოს სსრ-ის მფრინავი მფრინავი მფრინავი...

საქართველო სოფლისათვის

ლითონდენ სულ უფრო შეძლებულ ხდება...

ლაშქარს და კულტურულ არის მიწოდებული...

ფილმ-კონცერტის მთავარმა რეჟისორმა...

საქართველო სოფლისათვის

ბელა ოსათელიანი შენობები და მშენებელი...

საქართველო სოფლისათვის მშენებელი...

პიანინოები, ტელევიზორები ასობით მილიონი...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

ბელა ოსათელიანი შენობები და მშენებელი...

გარინტური, 100 ათასი ცალი ლითონის...

საშენი მასალა ფართოდ გაიზარდა...

საბავშვო და მსუბუქი აბრკანინების...

ათ თვეში რესპუბლიკის კოლმეურნეობებში...

სელოვნების ქრონიკა

გერმანულ მუსიკალურ კონცერტში...

შვილი ახალი ქართული ცეკვა...

4 დეკემბერს საქართველოს ხალხური...

სურათები: 1. ნატანის სოფელი...

სურათები: 2. გორის ახალი უნივერსიტეტიდან...

სურათები: 3. ნატანის სოფელი...

„მნიშვნელოვანი იარაღი სოციალიზმისა და მშენებლის გამარჯვებისათვის“

პრადი, 29 ნოემბერი, (საქსენი), რომელიც...

შეგონა რა საერთაშორისო მდგომარეობისა...

ილაპარაკა რა საერთაშორისო მშენებლის მნიშვნელობისა...

ნაუსი მიგატიანი ახალი სეპარატი

დღეს, 29 ნოემბერი, (საქსენი), 28 ნოემბერს...

ნაუსი მიგატიანი ახალი სეპარატი მნიშვნელოვანი...

100 ნაუსი გერმანული „ახალი სეპარატი“

რამდენიმე წინ წინ, ბუქარესტში...

აღნიშნა რა, რომ საქართველოში...

პარტიული კრების მნიშვნელობისა...

შეუძლიათ ახლა მთელი ეს უფლებანი...

მე ვლადიმერს ჩემი სახელით, მე ვარ მიგატიანი...

საქართველო სოფლისათვის

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

საქართველო სოფლისათვის

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

საქართველო სოფლისათვის

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...

სოფელი ისეთი დიდი მოთხოვნითაა...